

Jó estét kívánok!

Ez az ünnep a végzős diákoké. A mai naphoz nem illik a hosszú, frázisokkal teli, unalmas osztályfőnöki beszéd, ezért ígérem, hogy kellően rövid leszek.

Tehát:

Tisztelt Igazgató Úr, Igazgatóhelyettes Urak, Szülők, Hozzátartozók és kedves Osztályom!

Tavaly november óta hívnak engem is osztályfőnöknek, első alkalommal e falak között. Még ma is megmosolygom az akkor még 11. c osztály reakcióját igazgató úr bejelentését követően, miszerint Tímár Péter távozó kollégánk helyére lépek. Az akkori taps és visszafogott üdvözlés már sok nehézségen átsegített, no meg persze a humor, „a könnyes nevetés”.

Akkor még Pató Pál urasan elhessegettük a szalagavató és érettségi gondolatát, de most itt állunk, és mint egy lassított felvételen, bevessük emlékezetünkbe ezt az órát.

Megköszönjük minden szülőnek, minden kollégának, hogy idáig segítette utatokat és ifjú korotok első fontos állomásán nektek drukkolnak.

A mai napot szeretném más irányból is megközelíteni. A mai napon ünneplünk. Titeket ünneplünk.

Szeretném elmondani, hogy büszke vagyok rátok. Na nem azért, mert a tanulmányi eredményeitek messze felülmúlják az átlagot. Hanem azért, mert kitartottatok, itt vagytok, nem adtátok fel. Mert kivételesen nagy a szociális érzékenységetek és megértitek, fontosabb lehet egy kisgyermek programja anyukájával, mint egy tervezett osztálykirándulás. Mert a diáknapi főzés alkalmával megeztették az ott ténfergő idegeneket is, hiszen olyan szépen kérték. Mert Budapesten a megbeszélthelyen és időpontban mindenki türelmesen, rám várt. Mert tudjátok, honnan jöttök és remélem, irányt mutattunk és tudjátok, hova tartotok. Mert magyar órán megértették Kosztolányi szavait:

„Ilyen az ember. Egyedüli példány.”

Mert nekünk, nekem különlegesek vagytok. Nekem ti vagytok az elsők. És sokatok családjában ti lesztok az elsők, első generációs érettségizők!

Reméljük, kaptatok tőlünk annyi törődést, szeretetet, tudást, hogy arra biztassátok majd gyermekeiteket, töltsék meg az iskola falait nevetésükkel, feleletükkel, közös programokkal. Teremtsetek hagyományt és higgyétek, hirdessétek: fontos a tanulás, hiszen ez az egyetlen módja a társadalmi felemelkedésnek.

A ma kitűzött szalag jelkép, az összetartozás jelképe. Annak a jelképe, hogy 4 éven keresztül együtt voltunk, szerettük, tiszteltük egymást, és mindezt az iskolánk keretei között tettük.

A szalag mellé gondolatban feltűzöm Pázmány Péter szavait is:

„Nemes szép élethez

nem kellene nagy cselekedetek,

Csupán tiszta szív

és sok-sok szeretet.”